

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Deum cu[m] medico, & plus quàm medicum ab ægro inuocandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

illum creavit Altissimus. A DEO enim est omnis medela, & à rege accipiet donationem. Disciplina medici exaltabit caput illius, & in conspectu magnatorum collaudabitur. Altissimus creavit de terra medicamenta, & vir prudens non abhorrebit illa. Nonne à ligno indulcata est aqua amara? Ad agnitionem hominum virtus illorum. Et dedit hominibus scientiam Altissimus, honorari in mirabilibus suis. In his curans mitigabit dolorem, & unguentarius faciet pigmenta suavitatis, & unctioes conficiet sanitatis, & non consummabuntur opera eius. Huc alludit Marsilius Ficinus his verbis: *Ars medica, & diuinitus accepta est, & diuinitus exercetur. Atq; animus ex Deo, corpus pendet ex animo. Nonne Raphaëlem Archangelum Hebraei volunt huius artis opus exercuisse? Mittamus reliquos. Christus ipse, tamquam generis humani medicus, agros, agrotosq; quocumq; offerebantur, curabat, discipulisq; tradidit potestatem medendi. Hanc igitur artem, utpote nobilissimam, reges meditari, & exercere quondam nequaquam dedignabantur. Quales fuerunt Sabor, & Giges Medorum reges, Sabid rex Arabum, Mithridates Ponti rex, Egyptiorum vero Hermes, Mesue regis Damasi nepos. Volunt nonnulli & Aiscennam fuisse Corduba Principem. Democritus, Thimans, Locrus, Plato, Aristoteles, Philosophi illustrissimi in hac arte scripserunt, innumerablesq; alij Philosophi non ignobiles. Hęc Marsilius; neque hęc omittendum memorabile quiddam ab Eusebio proditum in lib. de prisca historia, cuius verba refert Anastasius Nicenus: Ezechiam regem suppressisse libros Salomonis, in quibus disputabatur de natura plantarum, animalium, & de curatione omnium morborum: Propterea, quod morborum medelas inde acciperet populus, & nihili faceret à Deo petere curationes. Cum omnis medela, etiam per naturales medicinas quęstita, sine Dei benedictione, effectu careat. Hinc Ecclesiasticus, postquam & Medicos, & medicinas prolixè laudauit, mox subiecit: *Fili, in tua infirmitate, ne despicias teipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te.**

Licet vti medicina, par est, vt quærantur & adhibeantur remedia naturalia; sed semper vnà orandus est Dominus, qui per remedia illa infirmos curat. Illo manum subducente, vis omnis herbarum cadit, languent pharmaca, oleum & opera perduntur. Quod quia plurimi ignorant, vbi primùm morbum

D d d 2

gliscere

Marsil. Ficinus
lib. 1. ep. ad
Thom. Vater.
Phys.

Anastas. Nic.
q. 32. in Script.

Ecclesi. 38. 9.

V.

Eccli. 38. 9.

gliscere sentiunt, ad omnes boni nominis Podalirios mittunt, eosque ad se vocant, spemque omnem in humana arte collocant, neque existimant, plus esse situm in auxilio diuino, sine quo industriae atque artes omnes mortalium in ventos, immò sub terram & tumultum abeunt. Quocirca medicus quidem consulendus est, sed simul etiam DEVS rogandus, vt consilia, & manus, medici dirigat. Hoc est, quod ait Scriptura: *Fili, in tua infirmitate, ne despicias teipsum, sed ora Dominum; & ipse curabit te.* Quo

Eccli. 38. 10.

pacto autem orabit confidenter, & cum spe impetrandi, si sciat se reum illorum peccatorum, ob quæ à Deo in morbum coniectus est? Itaque priùs quàm sanitatem petat, veniam petat suorum delictorum, & pœnitentiam agat. Qua de causa, paternè ibidem monet S. Spiritus: *Auerte à delicto, & dirige manus, & ab omni delicto munda cor tuum.* Vult enim DEVS priùs sanare animam, & per patientiam iri ad mædicum summum. Inimico medico non fideres, & à DEO vis sanari, quem scis tuum esse inimicum? Fac ex inimico amicum, & ille faciet ex ægro sanum.

2. Paralip. 16. 12.

Reprehenditur Asa rex, quòd dolore pedum vehementer ægro-

S. Basil. resp. 55. reg. fus.

tans, *nec in infirmitate sua quasiuit Dominum, sed magis in medicorù arte confisus est.* Duos habes curatores, hinc medicum, inde

DEVM. Tùne medicum coles, DEVM sepones? D. Basilium audi. *Incolumitatis sua spem omnem habere positam in manibus medicorum, planè iumentorum est simile; quod quidem usu venire miseris nonnullis animaduertimus, qui etiam non verentur apertè liberatores suos illos appellare.* Et paulò priùs. *Danda nobis studiosè opera est, vt huiusmodi arte, si quando res postulet, ita utamur, vt nullo modo omnem ei prospera aut aduersa valetudinis causam assignemus.* Cogitandum nimirum est, esse aliquem & arte, & medico superiorem, à quo immobili omnis rerum mobilium motus pendet.

Cassiodor. lib. diu. con-
firut. c. 31.

Rectè igitur medicos Cassiodorus his verbis alloquitur: *Discite quidem naturas herbarum commistione scq; Specierum, sollicita mente tractate: sed non ponatis in herbis spem, non in humanis consilijs siffitatem. Nam quamuis medicina legatur à Domino constituta, ipse tamen sanos efficit, qui vitam sine fine concedit. Sine quo multi à*

Dion. Cassius

regulis Hippocraticis non deuiant, & tamen assidue sunt infirmi. Quod & testantur, vulgata Hadriani Imperatoris verba

moriens

morientis, ante ipsum sepulchris inscripta: *Turba Medicorum*, in Hadriano. Plin. l. 29. c. 12.
interfecit Regem.

Itaque qui DEVM timent, illud curæ habent, vt non antè ad medicos, quàm ad medicorum Conditorem recurrant, per pœnitentiam, per preces, per munera & vota. Laudabilisque est admodum mos ille Italorum, qui non permittit medicis curam ægrorum antè, quàm illis certum sit, etiam spiritualis medicopem implorari. Sic affecti non solum sæculi principes, ac reges, maximis impensis, vt alibi docuimus, vsi sunt opera medicorum; sed etiam alij peculiare sancti, cum ægrotarent, medicis paruerunt. In Prato Spirituali Stephanus senex Presbyter monachus, coactus est à medicis carnes comedere, & comedit. Cognouit autem frater eius, in visione quadam, eam obedientiam Deo placuisse. Apud Theodoretum Macedonius suadebat matri ipsius Theodoretum monasticam exercitationem amplectenti, vt cederet medicis. Palladius refert, in eremo quadam medicos & placentarios habitasse pro monachis cœnobij cuiusdam. Ne quidam non patres, sed tortores Religiosorum putent, ægrotos à se se tractandos, more ceterorum sanorum, inexperti ipsi, quid sit ægrotare, sed digni vt experiantur. Apud Ludouicum Bloisium, cum S. Brigitta iussu magistri spiritualis balneis (à quibus alioqui Religiosi valde abhorrent) esset vsa, probauit Christus obedientiam, atque inter alia hæc ait: *Ni electorum meorum medicina carnalibus vsi non sunt; & illi fuer. ut mihi accepti. Alij verò iuxta locorum, temporum atque infirmitatum exigentiam adhibuerunt sibi medicamenta: & isti non mihi displicuerunt: quia hoc fecerunt ad honorem meum, vt mihi melius seruirent.*

Quemadmodum autem hæc obedientia ægrorum, medico parentium Deo placet, ita displicet diabolo, qui mallet morbis De seruos impedire, ne tantam Orco cladem inferrent. Hinc omnibus modis laborat, ne consilijs salutaribus acquiescant. De Iordano Saxone Ordinis Prædicatorum Generali Magistro secundo hæc habet author in eius vita: *Cum in Pedemontium aliquando vir sanctus deuenisset, diutino itineris labore defatigatus acutissimè febribus captus est. Diabolus verò non ferens sancti viri opera insignia, callidè ei est insidiatus. Audiens orbis, quæ ægotabat, Antistes.*

D d d 3

VI.

Ioan. Euir. in Prato Spirit. cap. 65.

Theodoret. in hist. relig. cap. 13. Pallad. hist. Laus, cap. 7

Lud. Bloisus Monil. Spirit. cap. 4.

Reuelat. extrauag. S. Brigittæ, cap. 60.

VII.

Sur tom. 7. 13. Februarij. cap. 22.

sancti